

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/148/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916215693
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7916215693.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Veronikou Kubríkovou, PhD., s.r.o., advokátkou so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13 proti žalovanému O. I., E.. XX. XX. XXXX, I. G., G. XXX/XXX, K., o zaplatenie 1.200,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 2Csp/247/2016-55 zo dňa 26. septembra 2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku pod č. II. a III. a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.200,00 Eur, 5,25% úrok z omeškania ročne zo sumy 1.200,00 Eur od 09.11.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa XX.X.XXXX úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.200,- eur. Predmetnú úverovú zmluvu posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej iba „ZoSÚ“). Dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, pretože v zmluve o úvere chýbajú náležitosti podľa § 9 tohto zákona. Vychádzajúc z tejto skutočnosti súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.200,- eur a preto súd priznal žalobcovi plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanej vo výške 1.200,- eur spolu s príslušenstvom, ktorej suma predstavuje žalobcom uplatnený nárok v žalobe, v ktorej časti považoval nárok žalobcu za dôvodný a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný len čiastočne, náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti rozsudku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výroku o trovách konania (výroky pod č. II. a III.) podal včas odvolanie žalobca. Navrhoval rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne zmeniť rozsudok a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznať žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie i náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. V dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval, na základe akých skutočností a akých konkrétnych podstatných obsahových náležitostí zmluvy o úvere má za to, že zmluvu o úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, v dôsledku čoho súd prvej inštancie nedostatočnosťou odôvodnenia svojho rozhodnutia porušil práva žalobcu vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak považuje za arbitrárne a neudržateľné, zakladajúce sa na omyle v dokazovaní, keďže žalobca požadoval sankčné úroky za obdobie od 10.12.2013 do 8.11.2016 v rámci vyčíslenej sumy 1.201,09 eur, ktorú však súd bez ďalšieho napadnutým rozhodnutím zamietol. Žalobca mal zároveň za to, že pokiaľ ide o ochranu spotrebiteľa, aj táto má svoje medze a nie je ju možné chápať ako obranu pred ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou spotrebiteľa a oslobodiť ho tak spod povinností, ktoré mu zmluva ukladá. Žalobca si v predmetnom konaní uplatňoval aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 10.12.2013 do zaplatenia z dôvodu, že žalobca si v žalobe uplatnil vyčíslené zmluvné úroky a úroky z omeškania vypočítané do dňa vyhotovenia žalobného návrhu, tj. do dňa 8.11.2016. Nakoľko súd žalobu v časti vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania zamietol, súd týmto žalobcovi odňal jeho právo na úrok z omeškania z omeškania vo výške 5,25% p.a. z istiny odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia, tj. odo dňa 10.12.2013, a to až do 8.11.2016.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania.

7. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol len z dôvodu, že nakoľko v zmluve absentujú náležitosti vyžadované v § 9 je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. úver bezúročný a bez poplatkov. Taktiež uzavrel, že žalobca má nárok len na vrátenie skutočne poskytnutého úveru vo výške 1.200,- eur spolu s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.200,- eur od 9.11.2016 do zaplatenia.

8. Vychádzajúc z tohto záveru odvolací súd skúmal, či dôvody, pre ktoré sú určil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov majú za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a dospel k záveru, že v tejto časti súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil, ak ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. bez náležitého uvedenia konkrétnych nedostatkov v zmluve o úvere uzavrel, že zmluva nemá náležitosti požadované ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v dôsledku čoho poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

9. Odvolací súd uvádza, že štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je od 1.7.2016 upravená v ust. § 220 CSP.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Podľa § 220 ods. 3 a 4 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

12. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a /,b/ zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

13. Vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX. O. XXXX je dohodnutá výška poskytnutého úveru, doba splácania, výška anuitnej splátky sumou 33,- eur, počet splátok a určený termín splatnosti jednotlivých splátok v 20. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť prvej splátky XX.X.XXXX, ako aj termín konečnej splatnosti úveru XX.X.XXXX, uvedený a preto nemožno jednoznačne uzavrieť, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti požadované zákonom, v dôsledku čoho by nešlo o úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. s apelom aj na eurokomformný výklad tohto zákona, t.j. ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ako aj s odkazom na zákon č. 279/2017 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2018.

14. K povinnosti členenia splátok úveru v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd uvádza, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky, keďže ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 uvádza pojem „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, čo sa za použitia eurokomformného výkladu poníma tak, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úverov zahŕňa, nakoľko ani z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, aby zámerom zákonodarcu v zmysle tohto zákona bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky s odkazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, keďže Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 15.7.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r a y/.

17. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predložený návrh zákona "je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/1 02/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva". V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa dopĺňa, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

18. Teda v dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje

od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny a eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, nakoľko v opačnom prípade by išlo o výklad „contra legem“. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/107, bod 110). Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu "zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia" (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text "zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia".

19. Preto úmyslom zákonodarcu bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu, čo zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby bolo nanovo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.

20. Odvolací súd apeluje na to, že podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica") zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

21. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere.

22. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

23. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

24. V zmysle § 391 ods. 2, 3 CSP je povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní odstrániť vytýkané nedostatky a vo veci rozhodnúť v zmysle od 1.7.2016 účinných procesných ustanovení CSP, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, so zreteľom aj na ďalšie konkrétne odvolacie námietky žalobcu t.j. poplatky a úroky z úveru a eurokonformný výklad zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj citované odôvodnenie uznesenia NS SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).